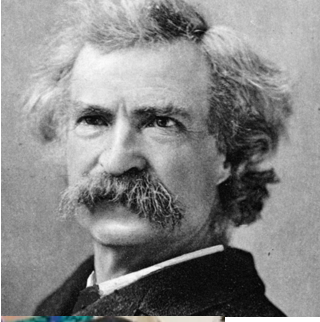

ஊர்வலம் ஊர்வலம்

என் பால்ய ,பதினம் வயதுகளில் மனோட்டு நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்ன மிகவும் கவர்ந்த நாவல்களாக மார்க் ட்வைனின் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபர்ட் லயிஸ்டீ வன்சனின் 'புதயைல் தீ வு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவனே. பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நூலினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழ்க்கு மார்க் ட்வைனின் சிறுகதையொன்றைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனேயே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில் பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டிருந்தனே. அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனேயே அத் தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவருக்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந் நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வளையுமாம். வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாருங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

அடூத் த ஓர் நமிடத்தில் , திறந் திருந் த சன்னல் வழியாக தன் தலையை நீ ட்டாமல் ஓர் கரல் மட டும் பசீயது.

"பஃதும் நிறுத்துங் க, பசங் களா! யார் அங் க?"

நான் கஃறினனே "அது நான்தான்."

"யார் அந் த நான்?"

"ஜார் ஜ் ஜாக்சன் , சார்!"

"உனக் கு என் ன வணை டும்?"

"எனக் கு ஏதும் தவேலை இல் லை சார் . இந் தப் பக் கமாக நான் நடந் து சனென்று

Written by - ஆங்கில மலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Monday, 27 April 2020 19:32 - Last Updated Tuesday, 28 April 2020 13:43

கொண்டிருந்தனே. உங்களின் நாய்கள் என்னை அனுமதிக்கவில்லை."

"இந்த இரவு வளையில் அனாவசியமாக எதற்கு இந்தப் பக்கம் சூற்றித்திரிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? ஹே!"

"நான் சூற்றித்திரியவில்லை சார். நீ ராவிப்படகின் மலேருந்து தவறி நீ ரில் வீ ழந்து விட்டனே."

"ஓ! உண்மையாகவா? யாரனும் தீ க்குச்சி உரதத்து லாந்தரபைப் பற்றுவகைக் கலாமே? உன் பெயர் என்னவென்று சொன்னாய்?"

"ஜார்ஜ் ஜாக்சன், சார்! நான் ஒரு சிறுவன்."

"இங்கே கவனி. உண்மையை மட்டும் நீ சொன்னால், பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. யாரும் உன்னை எதுவும் செய்யமாட்டார்கள். ஆனால் அங்கிருந்து நகரப் பாரக்காதே. எங்கே இருக்கிறாயோ, அங்கயே நில். உங்களில் ஒருத்தர் சின்று பாப் மற்றும் டாம் இருவரையும் தடுக்கத்திரிந்து எழுப்பி, துப்பாக்கியையும் எடுத்து வாராங்கள். ஜார்ஜ் ஜாக்சன்! வறே யாரனும் உன்னோடு இருக்கிறார்களா?"

"இல்லை சார். யாரும் இல்லை."

இந்தச் சமயத்தில் வீ ட்டுக்குள் மனிதர்கள் நடமாடும் ஓசை கேட்டது. ஒரு விளக்கு எரிவதையும் நான் கண்டனே. அந்த மனிதன் கறினான்

"விளக்கதைத் தள்ளி வை, பஸ்ட்டி, கிழட்டு முட்டாளர்! உனக்கு பொது அறிவு என்று எதுவுமே கிடையாதா? கதவின அருகில் தரையின் மீ து அதை வை. பாப்! நீ யும் டாமும்

தயாராக இருந்தால், நீங்கள் நிற்கவேண்டிய இடத்தில் நின்று கொள்ளுங்கள்."

"அனவரமும் தயார்."

"சரி, இப்போது, ஜார்ஜ் ஜாக்சன்! உனக்கு செப்பரேட்சன் என்பாரதைத் தெரியுமா?"

"இல்லை சார். அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் நான் ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டதே இல்லை."

"நல்லது. அது உண்மையாக இருக்கட்டும். இல்லாமலும் இருக்கட்டும். சரி. நாங்கள் அனவரமும் தயாராக உள்ளோம். முன்னுக்கு வா, ஜார்ஜ் ஜாக்சன். நான் உன்னை எச்சரிக்கிறேன். அவசரப்படாதே. மெதுவாக இங்கே வா! யாரேனும் உன்னுடன் இருந்தால், அவர்கள் விலகி இருப்பது நல்லது. அப்படி இல்லாமல் அவன் உன்னுடன் வந்தால், அவன் சூடப்படவான். இப்போது வா! மெதுவாக நெருங்கு. கொஞ்சமாக அந்தக் கதவை நீக்கு- உள்ளே அழுத்தித் திருகு, சரியா?"

நான் அவசரப்படவில்லை. நான் நினைத்திருந்தாலும்கூட அது முடியாது. ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு மெதுவான அடி எடுத்து வைத்தேன். எந்தச் சப்தமும் நான் செய்யாவிட்டாலும்கூட, என் இருதயம் அடித்துக் கொள்ளும் ஒலி எனக்குத் தெளிவாகக் காதுகில் விழுந்தது. அந்த நாய்க்கூட்டம் மனிதர்களை விடவும் அதிகமாக அமைதி காத்தன. ஆனாலும், எனக்குச் சிறிது பின்னால் இருந்தது என்னைத் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தன.

மீண்டும் மரபப்பிக்கட்டாளின மீது நான் ஏறியபிறகு, உள்ளிருக்கும் கதவின் குறுக்குக் கட்டையை விலக்கி, பட்டைத் திறந்து தாழ்ப்பாளை நீக்கி அவர்கள் திறந்த சப்தம் எனக்குக் கேட்டது. கதவின் மீது கையை வைத்து கொஞ்சமாகத் திறக்க முயற்சி செய்த போது யாரோ கற்று வந்து கேட்டது. "அந்த இடவைவெளியே அதிகம். தலையை உள்ளே நீட்ட." நான் நீட்டினேன். ஆனால் அவர்கள் ஒருக்கால் என்னை சூட்டத்தள்ளிவிடலாம் என்று கூட அந்தக் கணத்தில் அஞ்சினேன்.

தரையின் மீது ஒரு மெழுகுவர்த்தி எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு சில வினாடிகளுக்கு அறையில் உள்ள அனவரமும் என்னையே உற்று நோக்குவது தெரிந்தது. நானும்

அவர்கள் அனவையையும் நோக்கினேன். அங்கே மஃன்று பெரிய மனிதர்கள் அவர்களின் கையில் உள்ள துப்பாக்கி முனையில் என்னைக் குறிப்பாகக் கொண்டிருந்தார்கள். என்னை அது அதிர்ச்சியடையச் செய்தது. அவர்களில் வயதானவராகத் தனெப்பட்ட மனிதர் நரத்தை தலமையுடன் அறுபது வயது மதிக்கத்தக்கவராக இருந்தார். மற்ற இருவரும் ஓர் மூப்பது வயதுக்குக் கொஞ்சம் முன்னே பின்னே இருப்பார்கள். அனவையுமே மிகவும் உடல் உறுதி மிக்கவர்களாகவும், பார்க்க நரேத்தியாகவும் தனெப்பட்டார்கள். அவர்களது ஓர் தலைநரத்தை இனிமையான மஃதாட்டியும் இருந்தார். அவரின் பின்னால் இரண்டுகூடும் இளம் பெண்கள் இருந்தனர். ஆனால் அவர்களை நான் சரியாகக் கவனிக்க முடியவில்லை.

"சரி. எல்லாம் சரியாகத்தான் உள்ளது என்று நான் நின்கைகிறேன். நீ உள்ளே வரலாம்."

நான் உள்ளே நுழைந்தவுடன், அந்த வயதான மனிதர் கதவை அடதத்து தாழிட்டு, குறுக்குக் கட்டையை அடதத்துப் பட்டினார். அந்த இளன்கூடையும் அவர்கள் கையில் உள்ள துப்பாக்கியுடன் உள்ளே வரச் சொல்லிப் பணித்தார். அவர்கள் அனவையும் தரையில் புதுக் கம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருந்த பெரிய ஹால் போன்ற பகுதியில் கட்டினார்கள். முன்சன்னல்களுக்கு எட்டாத தொலைவில் உள்ள மஃலையில் அவர்கள் அனவையும் ஒன்று கட்டி அமர்ந்தார்கள். அங்கே எந்தப் பக்கத்திலுமே சன்னல்கள் தனெப்படவில்லை. விளக்கை கையில் எடுத்தது என்னை நன்கு சோதித்தும் பார்த்தார்கள். பின் அனவையும் கட்டினார்கள் "இவன் ஒரு சப்பேட்டசன் அல்ல. இல்லை. இவன்மீது தனெப்படும் எதுவுமே சப்பேட்டசன் மாதிரி இல்லை." என்றார்கள்.

பிறகு என்னிடம் ஏதேனும் ஆயுதங்கள் உள்ளதா என்று என்னைச் சோதனை போட நான் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று வயதான அந்தக் கழவனார் கட்டினார். அது என்னைக் கஷ்டப்படாதது அல்ல என்றும் என்னிடம் எதுவும் இல்லை என்று உறுதி செய்யவே அவர் விரும்புகிறார் என்றும் கட்டினார். என்னுடைய சட்டம் மற்றும் நிஜம் பக்களுக்குள் கைவிட்டுச் சோதனை போடவில்லை என்றாலும், மலை புறமாக தடவிப் பார்த்து ஒன்றும் இல்லை என்று சான்றளித்தார். அதன் பின்னர் சமாதானமடந்த அவர் என்னிடம் தன் வீட்டு போன்றே நினதை வசதியாக இருக்கச் சொன்னார். பின் என்னைப் பற்றிய விஷயங்களைக் கற்றச் சொன்னார். ஆனால் அதற்கு முன்பாக அந்த மஃதாட்டி கட்டினார்.

"கடவுள் ஆசீர்வதிக்கட்டும், சால்! அந்த பாவப்பட்ட குழந்தை மிகவும் நனநைந்து நடும் கிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்குப் பசிக்காது என்று நீ நின்கைகிறாயா?"

Written by - ஆங்கில மலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Monday, 27 April 2020 19:32 - Last Updated Tuesday, 28 April 2020 13:43

"சரியாகச் சொன்னாய் ரசேசல! நான் மறந்து விட்டனே."

எனவே அந்த மத்தாட்டி கறினாள் "பெட்ஸி! (அந்த நீ க்ரோ பண்ணை அவள் விளித்தாள்) சீ க்கிரம் சின்று சாப்பிட ஏதனும் மிக விரைவாக எடுத்து வா. பாவம் அவன். அப்புறம் பண்களே! உங்களில் ஒருவர் பக்கை எழுப்பி அவனிடம் சொல்லுங்கள் ஓ! இதோ பக் வருகிறானே! இந்த புதுச்சிறுவனை உன்னுடன் அழைத்துச் சின்று அவனின் நனதை ஆடகைகளைக் களைந்துவிட்டு உன்னுடைய சலவை ஆடகைகள் ஏதனும் அணியக் கொடும்."

பக் என்னுடைய வயதை ஒத்தவனாகத்தான் - ஒரு பதிமூன்று அல்லது பதினான்கு வயதில் தான் - இருப்பான். ஆனாலும் பார்க்க என்னைவிடப் பெரியவனாகத் தெரிந்தான். அவன் ஒரு மலேசுட்டை மட்டுமே அணிந்து, பாதித் துக்கத்தில் எழுந்து வந்ததால், மப்பும, மந்தாரமமாகத் தென்பட்டான். கொட்டாவி விட்டபடி ஒரு கயால் தன்கண்களைத் தயேத்துக் கொண்டு, இன்னொரு கயால் துப்பாக்கியை ஏந்திக் கொண்டு வந்தான். அவன் கறினான் "இங்கே செப்பரேட்சன் ஆட்கள் வந்தார்களா?"

"இல்லை. அது ஒரு பொய்த் தகவல்." அவர்கள் கறினார்கள்.

"நல்லது. அப்படி யாரனும் வந்திருந்தால், அவர்களால் ஒருவரை நான் கொன்றிருப்பனே."

அனைவரும் சிரித்தார்கள். பின்னர் பாப் சொன்னான் "ஏன் பக்! இவ்வளவு மெதுவாக நீ வந்து சரேவதற்குள் அவர்கள் எங்கள் தோலை உரித்திருப்பார்கள் அல்லவா!"

"நல்லது. யாரும் வந்து என்னை எழுப்பவில்லை. எப்போதும் என்னை இப்படி விட்டுவிடுவது சரியே அல்ல. சியெலில் ஈடுபட எனக்கு வாய்ப்பே இல்லாமல் போகிறது."

"வறுத்தப் படாதே, பக் கழந்தாய்! வயதான மனிதர் திறேறினார். "கபிய விரைவில் நீ வண்பிய மட்டும் சியெல்களைக் காணப்போகிறாய். அது பற்றிக் கவலைப்படாதே. இப்போது சில. உன் அம்மா கறியபடி சியே."

நாங்கள் மலேதளம் சனெறபதோது எனக்கு ஒரு கடினமான மலேசட்டை, அதற்கு மலே அணியும் ஜாக்கெட் மற்றும் சில காலச்சட்டகையையும் அவன் கொடுத்தான். அவற்றை நான் அணிந்து கொண்டேன். ஆடகை அணியும் வளையில் என் பெயர் என்ன என்று அவன் கேட்டான். ஆனால் நான் பதிலளிக்கும் முன்பே, இரண்டு நாட்கள் முன்பு காட்டில் அவன் பிடித்த நீலக் கயிறுவிடிகள், குட்டி மயல்கள் பற்றிப் பசே ஆரம்பித்து விட்டான். பிறகு, மழைக்குவர்த்தி அணைந்தபோது மோசஸ் எங்கே சனெறான் என்று கேட்டான். மோசஸ் பற்றியும் மழைக்குவர்த்தி பற்றியும் நான் களே விபபட்டதில்லையாதலால், அது பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது என்று நான் கஃறினனேன்.

"நல்லது. யஃகித்துச் சொல்."

"எப்பி யஃகிப்து" நான் கேட்டேன் "இதுபற்றி நான் எதுவுமே இதற்கு முன் கேட்டதே கிடையாது."

"ஆனாலும் நீ யஃகிக்க முடியும். முடியாதா என்ன? அது ரொம்பச் சூலபம்."

"எந்த மழைக்குவர்த்தி?"

"ஏதோ ஒரு மழைக்குவர்த்தி."

"அவன் எங்கே இருந்தான் என்று எனக்குத் தெரியாது." நான் சொன்னனேன் "அவன் எங்கே இருந்தான்?"

"ஏன், அவன் இருட்டில் இருந்தான். அங்கதோன் முதலிலும் இருந்தான்."

"நல்லது. அவன் எங்கே இருக்கிறான் என்று உனக்குத் தெரிந்திருக்கும் போது. என்னை இதற்குக் கேட்கிறாய்?"

பொருள் : பொருள்பொருள்பொருள்பொருள்பொருள்பொருள் (பொருள் பொருள்பொருள் பொருள்) - 17

Written by - ஆங்கில மஹம் : மாரக் ட்வனை | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Monday, 27 April 2020 19:32 - Last Updated Tuesday, 28 April 2020 13:43

